

Sagsomkostninger. Forsaavidt der er paa-
lagt Forsørgeren til paagældende unge Lov-
overtræder Bidrag til dennes Forsørgelse,
bør den offentlige Kasse, der som Sagsom-
kostninger afholder Udgifterne til Forsør-
gelsen, kunne indtræde i Retten til Bidrag.
Dette er derfor fastsat i Nr. 7.

Til § 188.

Omhandler de fælles Betingelser for
Udbetaling til andre end Moderen. Da Hen-
synet til Moderen i disse Tilfælde træder helt
tilbage, bortfalder flere af de *personlige* Be-
tingelser for *hendes* Ret til Udbetaling, nem-
lig Kravet om, at hun har fast Bopæl
her i Landet, Kravene til hendes Vandel,
ligesom hendes økonomiske Forhold (bortset
fra Udbetaling til Plejeforældre) er uden Be-
tydning. Tilbage bliver Kravet om, at hun
har Indfødsret, eller at denne Betingelse var
opfyldt, da hun døde, forsvandt eller rejste
bort fra Landet, samt de samme Betingelser
med Hensyn til Barnet, som skal være op-
fyldt, for at Moderen selv kan faa Bidraget
udbetalt.

Til § 189.

Omhandler Grænsetilfælde, hvor Barnet
har *nogen* Indtægt, men ikke nok til, at
§ 183, Nr. 4, kan anvendes.

Til § 190.

Svarer til Lov 1908 § 8, jfr. § 6, Stk. 2,
2. Pkt.

Til § 191.

Stk. 1 er i Overensstemmelse med Lov
1908 § 4. Dog har man af Hensyn til Barnet,
som det i givet Tilfælde kan komme til at
gaa ud over, hvis Barnemoderen faar ud-
betalt $\frac{1}{2}$ Aars Bidrag ad Gangen, tilføjet
en Bestemmelse om, at Kommunen, hvor
Forholdene taler derfor, kan beslutte, at
Udbetaling til Moderen eller til Plejeforæl-
drene skal ske kvartaarsvis eller maanedsvi-

Stk. 2 svarer til Lov 1913 § 4, Stk. 2.

Stk. 3 er forsaavidt i Overensstemmelse
med Praksis, men Mangelen af en positiv
Bestemmelse har ofte bevirket, at en Kom-
mune i nogle Tilfælde helt nægter at ud-
betale Bidrag; Bestemmelsen tilsigter at
hidføre en forholdsmæssig Fordeling mellem
den private Forsørger og Kommunen.

Til § 192.

Der henvises til de almindelige Bemærk-
ninger til Kap. I, se Sp. 2953.

Reglerne er svarende til Reglerne i Lov
1908 § 8, kun med en Tilføjelse, som nød-

vendiggøres ved, at ogsaa det Moderen paa-
lagte Bidrag efter nærværende Forslag kan
udbetales af det offentlige, og med en Æn-
dring, der vedrører Beregningen af Normal-
bidraget i de i Stk. 3 i. f. nævnte Tilfælde,
hvor et Bidrag betales bagud.

Til § 193.

Naar man har forladt den amtsvise
Fastsættelse af Bidragene og har foreslaaet,
at Bidragene fastsættes af Socialministeren,
skyldes det Ønsket om at opnaa Ligelighed
indenfor de forskellige Landsdele.

De i Forslaget for de 2 første Aar efter
Lovens Ikrafttræden angivne Bidrag er fast-
sat ud fra følgende Betragtninger: Efter Be-
retningen om Københavns Børnetilsyns Virk-
somhed i 1929 udgør den gennemsnitlige
Plejeløn for Børn over 4 Aar 30 Kr., og for
Børn under 4 Aar 40 Kr.; $\frac{3}{5}$ af disse Beløb
skulde føre til et Bidrag paa 216 Kr. med en
Forhøjelse til 288 Kr. for Børn under 4 Aar.
Ved Bidragets Udregning bør man imidler-
tid af Hensyn til Moderen gaa lidt over den
gennemsnitlige Plejeløn, jfr. ogsaa Udtryk-
ket »*godt Plejehjem*» i § 192, og man har der-
for fastsat Bidraget til 240 Kr. med 25 pCt.
Forhøjelse (til 300 Kr.) for de første 2 Aar.
Bidraget fra Moderen bliver herefter 160 Kr.
med tilsvarende Forhøjelse for de første 2
Aar, og for det øvrige Land er Bidragene
gradueret efter Forholdet 100—85—70 efter
de 3 forskellige Grupper af Kommuner, en
Beregningsmaade, der svarer til Folkeforsik-
ringsforslagets § 39.

Medens de nuværende Bidrags Størrelse
er gradueret efter en faldende Skala, følger
nærværende Forslag det Princip, at Bidraget
er ens for hele Perioden med Undtagelse af de
2 første Aar, da Bidraget forhøjes med $\frac{1}{4}$.
En Gradueret efter de hidtil fulgte Regler
var begrundet i, at Barnets Erhvervsevne
udenfor Skoletiden blev taget i Brug paa et
tidligt Tidspunkt af dets Liv og i stigende
Grad efterhaanden som Barnet blev ældre.
I det moderne Samfund har imidlertid Krav-
et om Udnyttelse af Barnets *Erhvervsevne*
maattet vige for Kravet om, at Individets
Evne til at lære noget og uddanne sig til et
Erhverv udnyttes netop i Barnearene, hvor
denne Evne er størst. Hertil kommer, at med
den Højelse af den sociale Standard, som
har fundet Sted i den sidste Menneskealder,
er Udgifterne til Barnets Forsørgelse, navnlig
til dets Beklædning, steget saa meget, at der
ikke længer er Grundlag for at nedsætte Bi-
dragene i den senere Del af Bidragsperioden.
Paa Grundlag af disse Betragtninger fore-
slaas det, at Bidragene er ens for hele Peri-